

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Dosarul nr. 1a-76/2011

Instanța de fond

Judecător Aliona

Donos

D E C I Z I E ÎN NUMELE LEGII

26 ianuarie anul 2011

municipiul Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți

Avînd în componența sa :

Președintele ședinței de judecată

Judecătorii :

Grefier

Mihail Nicolaev

Ruslana Burdeniuc, Ala Rotaru

Viorica Coșciug

Cu participarea :

Procurorului Natalia Cîrnățel

Avocatului Larisa Ocerednaia

Părților vătămate L.Lopatina, A.Cechina

Interpretului Diana Petucovschi

Judecînd în ordine de apel în ședință publică apelurile declarate de partea vătămată Ludmila Lopatina, avocatul Larisa Ocerednaia în interesele inculpatului Igor Spijavca și inculpatul Igor Spijavca împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 12.11.2009, conform căreia

Spijavca Igor Nicolae, născut la 30.11.1970, originar din orașul Glodeni, domiciliu mun.Bălți, strada Levanevschi 26, studii superioare, supus militar, nu lucrează, căsătorit, are un copil minor, cetățean al Republicii Moldova, fără antecedente penale

A fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 al.5 CP RM cu numirea pedepsei 8/opt/ ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere materială pe termen de 1/unu/ an.

Începutul termenului de pedeapsă a fost calculat din momentul pronunțării sentinței - 12.11.2009.

Măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi localitatea a fost înlocuită cu arestare preventivă, cu luarea sub arest din sala ședinței judiciare.

A fost încasată de la Spijavca Igor în folosul lui Plămădeală Vitalii suma de 5093 lei, în folosul lui Cudievscăia Nina suma de 5500 dolari SUA, în folosul lui Manoilov Afanasii suma de

5300 dolari SUA, în folosul lui Cechina Anatolii suma de 10000 euro, în valută națională conform ratei de schimb a Băncii Naționale a Moldovei la momentul executării.

Acțiunea civilă înaintată de Lopatina Ludmila a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

Procedura de citare legală executată.

Asupra apelurilor, în baza materialelor din dosar și argumentelor prezentate în ședință, Colegiul penal al Curții de Apel Bălți -

C O N S T A T Ă:

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse instanța de fond a reținut în sarcina inculpatului Spijavca Igor comiterea infracțiunii de escrocherie prevăzută de art.190 al.5 CP RM comise în următoarele circumstanțe.

Spijavca Igor Nicolae la 03 decembrie anul 2004, aflîndu-se la domiciliul lui Lopatina Ludmila, situat pe strada Ștefan cel Mare 8/154 mun.Bălți, cu scopul dobîndirii ilicite prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul că are nevoie de bani pentru întreprindere, a primit ilegal de la ultima bani în sumă de 2000 dolari SUA, care la acel moment constituiau 24960 lei, pe care i-a cheltuit pentru sine personal, cauzîndu-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil.

Tot Spijavca Igor, la 12 aprilie anul 2005, aflîndu-se în ospeție la Plămădeală Irina, pe str.1 Mai 7-a, ap.30, mun.Bălți, unde se afla și Plămădeală Vitalii, cu scopul dobîndirii ilicite prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul că are nevoie de bani pentru întreprindere, a primit ilegal de la Plămădeală Vitalii bani în sumă de 5293 dolari SUA, care la acel moment constituiau 66744 lei 73 bani, pe care i-a cheltuit pentru sine personal, cauzîndu-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil.

Tot el, la 30 septembrie anul 2006, aflîndu-se în ospeție la P.Moceneat, pe str.31 August 63, ap.59 mun.Bălți, unde se afla și Cudievșcaia Nina, cu scopul dobîndirii ilicite prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul că are nevoie de bani pentru întreprindere, a primit ilegal de la Cudievșcaia Nina bani în sumă de 5500 dolari SUA, care la acel moment constituiau 73095 lei, pe care i-a cheltuit pentru sine personal, cauzîndu-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil.

Tot el, la 01 mai anul 2005, aflîndu-se în magazinul care aparține ÎS „Cartuș”, situat pe str.Ștefan cel Mare 34, mun.Bălți, cu scopul dobîndirii ilicite prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul că are nevoie de bani pentru întreprindere, a primit ilegal de la Manoilov Afanasii bani în sumă de 4500 dolari SUA, care la acel moment constituiau 56700 lei, pe care i-a cheltuit pentru sine personal, cauzîndu-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil.

Tot el, la 07 august anul 2005, aflîndu-se în magazinul care aparține ÎS „Cartuș”, situat pe str.Ștefan cel Mare 34, mun.Bălți, cu scopul dobîndirii ilicite prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul că are nevoie de bani pentru întreprindere, a primit ilegal de la Cechina Anatolii bani în sumă de 10000 euro, care la acel moment constituiau 155000 lei, pe care i-a cheltuit pentru sine personal, cauzîndu-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil.

Acțiunile lui Igor Spijavca au fost încadrate de către organele de urmărire penală în baza art.195 al.2 CP RM (redacția din 18.04.2002).

În cadrul ședinței de judecată procurorul Sergiu Marcauțan a solicitat recalificarea acțiunilor inculpatului în baza art.190 al.5 CP RM în legătură cu modificările operate în Codul Penal prin Legea nr.277-XVI din 18.12.2008, publicată în Monitorul Oficial nr.41-44 din 24 februarie 2009, în vigoare din 24 mai 2009.

În termen sentința a fost atacată de partea vătămată Ludmila Lopatina, care în motivare invocă că nu este de acord cu sentința instanței de fond prin care a fost admisă în principiu acțiunea civilă depusă de ea, solicită emiterea deciziei privind încasarea de la I.Spijavca a sumei prejudiciului de 2000 dolari SUA.

Sentința la fel a fost atacată cu apel de avocatul Larisa Ocerednaia în interesele inculpatului Igor Spijavca, care în motivare invocă că sentința este nelegitimă și neîntemeiată, la examinarea cauzei nu au fost dovedite circumstanțele determinate de art.96 CPP RM, nu au fost dovedite faptele care ar elucida prezența elementelor infracțiunii de escrocherie comisă în proporții deosebit de mari, nu s-a dovedit că I.Spijavca primind cu împrumut bani a conștientizat caracterul vătămător al acțiunilor sale, a prevăzut consecințe nefaste, le-a dorit sau în mod conștient a tolerat apariția acestor consecințe, relațiile lui I.Spijavca cu pătimașii pe cauză sunt civile de drept prevăzute Codul Civil al RM- împrumutul, în motivarea vinei inculpatului se aduc declarațiile părților vătămăte și a martorilor, care sunt persoane apropiate pentru pătimași, depozițiile lor confirmă relațiile civile, în dosar lipsesc dovezi care ar confirma prezența elementelor infracțiunii în acțiunile inculpatului, nu este indicat în sentință de ce instanța nu a luat în considerație declarațiile inculpatului, au fost încălcate la emiterea sentinței normele protocolului nr.4 al CEDO conform căruia nimeni nu poate fi privat de libertate doar din acel motiv că nu este în stare să execute o obligație contractuală, I.Spijavca a încheiat cu părțile vătămăte contracte de împrumut, fapt confirmat prin recipise și xerocopii, solicită anularea sentinței, cu emiterea unei sentințe noi prin care I.Spijavca să fie achitat.

Sentința a fost atacată și de inculpatul Igor Spijavca, care invocă că sentința este ilegală și solicită să fie anulată, niciodată nu a comis acțiuni ilegale față de părțile vătămăte, a încheiat cu L.Lopatina, V.Plămădeală, N.Cudievscăia contracte de împrumut, nu a dus părțile vătămăte în eroare și nu le-a mințit, nu a refuzat niciodată să restituie datoria și a explicat motivul nerestituirii banilor, instanța de judecată nu a dat apreciere circumstanțelor indicate și nu a motivat în sentință pentru ce l-a recunoscut vinovat, unilateral a apreciat și nu a luat în considerație dovezile care contrazic faptul comiterii de către el a faptelor de crimă, banii au fost încasați prin intermediul casei întreprinderii și incluși în raporturile financiare care au fost cercetate, solicită să fie anulată sentința și să fie achitat.

În ședința instanței de apel partea vătămată L.Lopatina a susținut apelul declarat și a solicitat să fie admis, a declarat că I.Spijavca a primit de la ea suma de 2000 dolari SUA dar nu avut intenția să-și execute angajamentul de restituire a banilor, nu i-a restituit datoria și nici nu are de gând să-i restituie.

Inculpatul I.Spijavca în ședința instanței de apel a declarat că susține apelul său și al avocatului, solicită apelul părții vătămăte să fie respins, la fel a declarat că a primit banii de la părțile vătămăte în baza recipiselor și le-a achitat procente, dar pătimașii nu doresc să recunoască, banii împrumutați de la Manoilov și Cechina au fost trecuți prin contabilitatea firmei unde lucra, starea financiară a firmei era bună și firma era rentabilă, nu a avut intenția să însușească banii împrumutați, trei împrumuturi nu sunt indicate în documentele contabile deoarece părțile vătămăte nu au dorit să încheie contracte, banii pot fi întorși de la firmă, o să ia partea sa de la firmă și va restitui banii părților vătămăte.

În ședința instanței de apel avocatul inculpatului Igor Spijavca, Larisa Ocerednaia, a susținut apelul declarat și apelul inculpatului, consideră sentința atacată ilegală, în dosarul penal lipsesc dovezi care ar confirma vinovăția inculpatului în faptele incriminate, dovezi că părțile vătămate au fost duse în eroare de inculpat nu sunt prezente, banii împrumutați de I.Spijavca au fost reflectați în documentele contabile ale întreprinderii unde activa I.Spijavca, starea financiară a firmei s-a înrăutățit în anul 2007, I.Spijavca nu avea probleme financiare când a împrumutat banii, între părți sunt stabilite rapoarte civile și solicită achitarea inculpatului.

În ședința judiciară partea vătămată A.Cechina a declarat că este de acord cu sentința instanței de fond, solicită respingerea apelului inculpatului și a avocatului lui, cu admiterea apelului părții vătămate L.Lopatina.

Procurorul Natalia Cîrnățel în ședința instanței de apel a declarat că solicită admiterea apelului părții vătămate L.Lopatina ca fondat, totodată solicită respingerea apelurilor inculpatului și a avocatului L.Ocerednaia, consideră că vina inculpatului în cele incriminate s-a stabilit cu certitudine, declarațiile inculpatului sunt contradictorii, I.Spijavca a dus în eroare părțile vătămate și nu a restituit sumele împrumutate invocând mai multe motive neîntemeiate, consideră sentința instanței legală.

Audiind participanții la proces, verificând argumentele invocate în apeluri prin prisma probelor administrate, verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, Colegiul penal ajunge la concluzia că apelurile inculpatului și a avocatului L.Ocerednaia urmează a fi respinse ca nefondate, iar apelul declarat de partea vătămată L.Lopatina urmează a fi admis, cu casarea parțială a sentinței în latura civilă, cu rejudecarea cauzei în această latură și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, privind admiterea acțiunii civile depuse de L.Lopatina în mărimea solicitată de 2000 dolari SUA, în rest cu menținerea sentinței instanței de fond, reeșind din următoarele considerente.

Conform art. 415 al.1 lit.c CPP RM instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, instanța adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă: c) apelul este nefondat.

Colegiul consideră că judecând cauza penală dată instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Igor Spijavca în faptele incriminate și făcând o încadrare juridică justă a acțiunilor lui conform art.190 al.5 CP RM, totodată instanța de fond corect a apreciat măsura de pedeapsă aplicată inculpatului, ținând cont de circumstanțele reale și personale.

Astfel soluția instanței de fond pe marginea învinuirii lui I.Spijavca în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 al.5 CP RM sub formă de dobândire ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită în proporții deosebit de mari se bazează pe declarațiile părților vătămate L.Lopatina, V.Plămădeală, N.Cudievscia, A.Manoilov și A.Cechina, a martorilor A.Lopatin, I.Plămădeală, N.Zavadscaia, L.Moraru, precum și pe probele scrise cercetate de instanța de fond, în legătură cu ce Colegiul penal consideră că instanța de fond corect a stabilit starea de fapt și just a calificat acțiunile inculpatului.

Astfel de probe sunt plîngerile depuse de părțile vătămate L.Lopatina /f.d.17-18/, V.Plămădeală/f.d.121/, N.Cudievscia/f.d.145/, A.Manoilov/f.d.3/, A.Cechina /f.d.30/, recipisele întocmite la 03.12.2004/f.d.26/, 12.04.2005/f.d.123/, 30.09.2006 /f.d.147/, 01.05.2005/f.d.9/,

07.08.2005/f.d.36/, recipisile ulterioare, contractele de împrumut /f.d.11, 37/, procese-verbale de confruntare din 15.11.2008, 15.12.2008 (f.d.141-142,160-161), precum și alte documente scrise.

Colegiul penal în urma examinării apelurilor conchide că instanța de fond corect a pus la baza sentinței de condamnare probe cercetate, deoarece sunt probe pertinente, utile și veridice, iar în ansamblu coroborează între ele.

Acțiunile inculpatului corect au fost încadrate în baza art.190 al.5 CP RM ca escrocherie comisă în proporții deosebit de mari, fiindcă la momentul primirii banilor de la victime, I.Spîjavca avea drept scop însușirea lor și nu avea de gând să îndeplinească angajamentul asumat, neîntreprinzînd măsuri legale în acest sens, iar declarațiile inculpatului I.Spîjavca prin care nu-și recunoaște vinovăția sunt un mod al inculpatului de apărare, apreciate de instanța de apel ca un drept al inculpatului.

Soluția instanței de fond, menținută de instanța de fond rezultă din următoarele.

Conform teoriei dreptului penal latura obiectivă a escrocheriei se realizează prin dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere.

Prin dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane se înțelege transmiterea benevolă infractorului de către victimă a bunurilor sau a dreptului asupra bunurilor sub influența înșelăciunii sau a abuzului de încredere.

Urmează de menționat faptul că pentru existența infracțiunii de escrocherie este necesar ca victima să fi fost dusă în eroare și să fi ajuns la o reprezentare greșită a unei situații sau împrejurări. Infracțiunea de escrocherie este materială și se consideră consumată din momentul trecerii ilegale a bunurilor proprietarului, posesorului, deținătorului la cel vinovat, iar făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile străine după bunul plac.

Potrivit p.15 al Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție a RM nr.23 din 28.06.2004 ”Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor”, primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpînirea acestor bunuri, urmărea scopul sustragerii lor și nu avea intenția să-și execute angajamentul asumat. Alături de alte circumstanțe, intenția este demonstrată prin: situația financiară extrem de neprielnică a persoanei, care-și asumă angajamentul, la momentul încheierii tranzacției; lipsa de fundamentare economică și caracterul nerealizabil al angajamentului asumat; lipsa unei activități aducătoare de beneficii, necesare onorării angajamentului; achitarea veniturilor către primii deponenți din contul banilor depuși de deponenții ulteriori; prezentarea, la încheierea tranzacției, a unor documente false; încheierea tranzacției în numele unei persoane juridice inexistente sau înregistrate pe numele unei persoane de care se folosește o altă persoană pentru a-și atinge interesele etc.

Din declarațiile părților vătămate și ale martorilor, relevate din documentele cercetate în ședința de judecată, rezultă că I.Spîjavca a prezentat vădit fals realitatea, imitînd prin diverse căi îndeplinirea promisiunii de a restitui banii împrumutați.

Conform împrejurărilor stabilite de instanța de fond pe parcursul judecării cauzei, Igor Spîjavca a primit de la părțile vătămate L.Lopatina, A.Manoilov, N.Cudievscăia, A.Cechina și V.Plămădeală importante sume de bani, fiecare împrumut a fost soldat cu întocmirea recipiselor semnate, I.Spîjavca asigurînd părțile vătămate că la cerere va restitui sumele împrumutate.

În aceeași timp, conform declarațiilor lui I.Spîjavca ultimul afirmă că banii au fost luați pentru activitatea economică a firmei unde activa SRL «Valicon Grup», care era rentabilă.

Însă sumele împrumutate de la părțile vătămate L.Lopatina, N.Cudievscia și V.Plămădeală I.Spîjavca nici nu le-a inclus în mod legal în contul firmei, I.Spîjavca afirmând că părțile vătămate nu au dorit să încheie astfel de contracte, cu toate că conform declarațiilor I.Spîjavca a indicat că sumele împrumutate le-a primit pentru a fi folosite la activitatea firmei.

La fel primind banii de la părțile vătămate I.Spîjavca s-a obligat la cerere să restituie sumele, dar nu a restituit sumele deși au fost nenumărate solicitări, se ascundea și nu răspundea la apelurile telefonice.

Aceste împrejurări dovedesc caracterul infracțional al acțiunilor lui I.Spîjavca, care de la bun început a avut ideea de a nu întoarce banii părților vătămate, apoi primind alte sume de bani de la altă parte vătămată iarăși ducea persoana în eroare, camuflând astfel situația existentă, astfel nu a acționat cu bună credință și la momentul primirii banilor a indus în eroare părțile vătămate, denaturând situația reală care era la momentul primirii banilor.

Alături de aceste acțiuni se evidențiază și intenția condamnatului cu privire la dobândirea banilor prin escrocherie, care este demonstrată prin lipsa de fundamentare juridică și economică a situației lui și caracterul irealizabil al angajamentelor luate, inculpatului prezentând declarații diferite, și anume că va restitui personal banii părților vătămate, că SRL «Valicon Grup» urmează să restituie, totodată a relatat că societatea nici nu activează.

Acest comportament al lui I.Spîjavca se menține și la momentul de astăzi, inculpatul declarând că sumele de bani pot fi restituite părților vătămate, că va vinde partea sa din firmă și va restitui sumele, dar pe parcursul ultimilor ani careva acțiuni concrete de restituire a sumelor bănești împrumutate din partea lui I.Spîjavca nu au fost întreprinse, mai mult chiar, caracterul acțiunilor inculpatului indică în continuare la ducerea în eroare a părților vătămate.

Colegiul penal consideră că apelul avocatului L.Ocrednaia este declarativ și care indică normele procesuale, descrierea faptelor în viziunea autorului apelului, iar argumentele expuse în apel sunt contradictorii circumstanțelor stabilite de către instanța de fond pe parcursul judecării cauzei și se resping, deoarece nu se acordă cu probele administrate și s-au declarat în scop de a evita răspunderea penală a inculpatului.

Conform art.101 al.(1,3) CPP RM fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor și nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată.

Contrar însă acestor stipulări legale, autorul apelului propune de a pune la baza sentinței de achitare în exclusivitate declarațiile inculpatului fără careva confirmare, care de fapt nu se coroborează cu ansamblul probator existent și care se contrazic cu probele cercetate.

Astfel instanța de apel consideră că nu pot fi reținute afirmațiile invocate de avocat referitor la faptul că instanța de fond la examinarea cauzei incorrect a apreciat probele prezentate și concluziile expuse în sentință sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, afirmații care sunt declarative și nu au fost confirmate în careva mod, probele cercetate de instanța de fond dovedind deplin vina inculpatului în faptele incriminate.

Colegiul penal consideră că nu pot fi luate în considerație afirmațiile apărătorului că la examinarea cauzei nu au fost dovedite circumstanțele determinate de art.96 CPP RM, deoarece în cadrul ședințelor judiciare s-a stabilit cu certitudine prin declarațiile părților vătămate și a martorilor, precum și prin înscrisurile cercetate care se coroborează între ele că I.Spîjavca a comis infracțiunea prevăzută de art.190 al.5 CP RM sub formă de escrocherie comisă în proporție deosebit de mari, probele cercetate indicînd direct la vinovăția lui I.Spîjavca, afirmațiile avocatului nefiind confirmate și fiind în contradicție cu ansamblul probator ce demonstrează deplin vina inculpatului.

Sunt neîntemeiate afirmațiile invocate de avocat referitor la faptul că nu au fost dovedite faptele care ar elucida prezența elementelor infracțiunii de escrocherie comisă în proporții deosebit de mari, că nu s-a dovedit că I.Spîjavca primind cu împrumut bani a conștientizat caracterul vătămător al acțiunilor sale, a prevăzut consecințe nefaste, le-a dorit sau în mod conștient a tolerat apariția acestor consecințe, afirmații pe care instanța de apel le consideră o părere subiectivă a autoarei apelului, deoarece vina inculpatului a fost dovedită în cadrul ședinței judiciare cu certitudine și instanța de fond a stabilit în afara dubiilor rezonabile că I.Spîjavca a comis cu vinovăție faptele incriminate, argumentele apărării fiind nefondate și nu au fost demonstrate.

Sunt nefondate argumentele aduse în apel privind faptul că relațiile lui I.Spîjavca cu pătimații pe cauză sunt civile de drept prevăzute de capitolul CC al RM- împrumut, deoarece I.Spîjavca la încheierea recipiselor și intrînd în posesia banilor a urmărit intenția de a nu restitui banii, astfel și a procedat, deoarece la cererile insistente a părților vătămate nu a restituit banii, se ascundea de părțile vătămate și și-a schimbat numerele de telefon, comportamentul lui înșelător denotă direct că nu au avut loc relații civile, ci infracțiune de escrocherie care a și fost dovedită în acțiunile inculpatului prin probele cercetate.

Colegiul consideră că nu pot fi sprijinite argumentele avocatului invocate în apel referitor la faptul că în dosar lipsesc dovezi care ar confirma prezența elementelor infracțiunii în acțiunile inculpatului, dat fiind faptul că toate probele cercetate enumerate de instanța de fond dovedesc incontestabil vina lui I.Spîjavca în fapta incriminată, fiind dovedită acțiunea ultimului prin înșelăciune față de părțile vătămate în scopul primirii banilor, iar invocarea că banii au fost introduși în firmă și pot fi restituiți sunt un alt mod de a induce în eroare părțile vătămate.

Nu sunt întemeiate și se resping afirmațiile invocate în apel referitor la faptul că nu este indicat în sentință de ce instanța nu a luat în considerație declarațiile inculpatului, declarațiile inculpatului fiind combătute prin ansamblul de probe cercetate care indică direct la vina lui I.Spîjavca.

Sunt fără temei și afirmațiile invocate că A.Cechina și A.Manoilov au încheiate contracte de împrumut cu SRL «Valicon Grup», confirmate prin contractele prezentate de părțile vătămate, și astfel părțile vătămate urmează să solicite sumele bănești de la SRL «Valicon Grup», deoarece încheierea ulterioară, după semnarea recipiselor și primirea banilor de la părțile vătămate, a contractelor date prezintă o inducere în eroare a părților vătămate, I.Spîjavca prin careva acțiuni nu a solicitat restituirea sumelor date de la societate și restituirea banilor părților vătămate, prin ce se confirmă comportamentul cu rea credință și ilegal al inculpatului față de părțile vătămate.

Este de prisos invocarea că conform dărilor de seamă financiare prezentate la secția statistică mun.Bălți sumele bănești luate de la A.Manoilov și A.Cechina au fost primite la balanța SRL «Valicon Grup», deoarece anterior încheierii contractelor date banii au fost transmiși lui I.Spîjavca, fiind întocmite recipise corespunzătoare, despre ce nu neagă nici inculpatul, totodată

invocarea că banii sunt la societate nu este demonstrată, din partea lui I.Spîjavca nefiind în careva mod solicitată restituirea sumelor date de la întreprindere.

Nu pot fi reținute nici argumentele indicate referitor la încălcarea la emiterea sentinței a normelor al.1 Protocolului nr.4 al CEDO conform căreia nimeni nu poate fi privat de libertate doar din motivul că nu este în stare să execute o obligație contractuală, deoarece I.Spîjavca a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 al.5 CP RM, acțiunile lui neprezentînd neonorarea obligațiilor contractuale, ci faptă prejudiciabilă, comisă cu intenție, prevăzută de legea penală și care conform Codului Penal este pasibilă de pedeapsă, invocarea încălcării art.1 fiind neîntemeiată.

Colegiul respinge și afirmațiile avocatului referitor la faptul că I.Spîjavca a încheiat cu părțile vătămate contracte de împrumut, fapt confirmat prin recipise și xerocopii, deoarece s-a demonstrat că la întocmirea recipisilor date I.Spîjavca a acționat cu rea credință, înșelînd părțile vătămate referitor la situația reală și deși s-a asumat să achite banii la cerere, nu a executat obligațiile sale, comportamentul lui I.Spîjavca fiind dolosiv și conținînd elementele consitutive ale infracțiunii de escrocherie.

La fel sunt absolut neîntemeiate afirmațiile inculpatului I.Spîjavca invocate în apel referitor la faptul că niciodată nu a comis acțiuni ilegale față de părțile vătămate și a încheiat cu L.Lopatina, V.Plămădeală, N.Cudievscăia contracte de împrumut, care sunt declarative și se combat prin declarațiile părților vătămate care dovedesc ilegalitatea acțiunilor lui I.Spîjavca față de părțile vătămate, mai ales că sumele împrumutate nici la momentul de față nu au fost restituite, contractele încheiate fiind numai cu scopul de a induce în eroare părțile vătămate și real nu au fost executate de inculpat.

Nu sunt fondate argumentele inculpatului că nu a dus părțile vătămate în eroare și nu le-a mințit, nu a refuzat niciodată să restituie datoria și că le-a explicat motivul nerestituirii banilor, argumente care sunt apreciate de instanța de apel ca un mod de a-și îndreptăți comportamentul și de a evita răspunderea penală, prin explicarea diferitor motive de nerestituire a banilor nu poate fi argumentată neonorarea obligațiilor sale, angajamentele asumate de I.Spîjavca chiar la momentul primirii banilor fiind nerealizabile din cauza situației sale economice defavorabile, caracterul nereal al acțiunilor sale se demonstrează și prin faptul că și peste mai mult de 5 ani banii nu au fost restituiți pătimiților.

Cît privește afirmațiile că instanța de judecată nu a dat apreciere circumstanțelor și nu a motivat în sentință pentru ce l-a recunoscut vinovat, că unilateral a apreciat și nu a luat în considerație dovezile care contrazic faptul comiterii de către el a crimei se consideră că sunt declarative, instanța de judecată a motivat soluția sa de condamnare a inculpatului, vina lui I.Spîjavca fiind demonstrată deplin și cu certitudine.

Nu pot fi sprijinite afirmațiile invocate că banii au fost încasați prin intermediul casei întreprinderii și incluși în raporturile financiare care au fost cercetate, deoarece în sensul dat nu au fost aduse probe convingătoare că sumele primite de I.Spîjavca au fost introduse pentru dezvoltarea activității SRL «Valicon Grup», mai mult chiar, I.Spîjavca s-a obligat la prima cerere să restituie banii și la cererile insistente a părților vătămate de restituire a banilor nu a reacționat și chiar nici după intentarea cauzelor penale nu a luat careva măsuri privind recuperarea banilor de la SRL «Valicon Grup», o atare inactivitate a sa în sensul dat denotă comportamentul dolosiv și ilegal a inculpatului.

Colegiul penal ajunge la concluzia că la stabilirea pedepsei în privința inculpatului instanța de fond a acordat deplină eficiență principiilor generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 al.2 CP RM și criteriilor generale de individualizare a pedepsei stabilite în

art.75 CP RM și a ținut cont de circumstanțele reale și personale, stabilind inculpatului o pedeapsă echitabilă faptelor infracționale săvârșite și ținând cont de circumstanțele stabilite, pedeapsa aplicată fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale și instanța consideră că va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

Cît privește apelul părții vătămate L.Lopatina Colegiul penal ajunge la concluzia de a fi admis, cu casarea parțială a sentinței instanței în latura civilă, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri noi, reeșind din următoarele.

Conform al.1 art.219 CPP RM acțiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputației profesionale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvîrșirea acesteia.

Conform al.1 art.387 CPP RM o dată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sînt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge.

Colegiul penal constată că judecînd cauza penală în privința inculpatului I.Spijavca instanța de fond nu a respectat normele procesuale referitor la judecarea acțiunii civile depusă de partea civilă L.Lopatina și incorect a hotărît admiterea în principiu a acțiunii civile, lăsînd ca asupra despăgubirilor să hotărască instanța civilă, deoarece temeiul și mărimea pagubei materiale solicitate de partea vătămată L.Lopatina și susținute în sumă de 2000 dolari SUA a fost dovedit în cadrul ședinței judiciare și părții vătămate nu i-au fost restituiți banii, suma solicitată fiind constatată ca dovedită și reținută în sarcina inculpatului I.Spijavca, cerințele lui L.Lopatina fiind în corespundere cu normele legale prevăzute de art.219 CPP RM.

Luînd în considerație cele expuse Colegiul penal ajunge la concluzia că temeiul și volumul acțiunii civile în partea recuperării prejudiciului depusă de L.Lopatina în sumă de 2000 dolari SUA se dovedește deplin prin probele administrate, inclusiv prin recipisa anexată șla materialele cauzei, reeșind din ce apelul depus de L.Lopatina se admite, cu încasarea sumei de la I.Spijavca.

Conducîndu-se de art. 415 al.1 p.1 lit.c, art.415 al.1 p.2 CPP RM, Colegiul penal al Curții de Apel Bălți,

D E C I D E:

Respinge apelurile declarate de avocatul Larisa Ocerednaia în interesele inculpatului Igor Spijavca și inculpatul Igor Spijavca împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 12.11.2009.

Admite apelul depus de partea vătămată Ludmila Lopatina împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 12.11.2009, casează sentința parțial în latura civilă, cu pronunțarea unei noi hotărîri după cum urmează.

Admite acțiunea civilă depusă de Ludmila Lopatina cu încasarea de la Spijavca Igor în folosul lui Ludmila Lopatina a echivalentului sumei de 2000 dolari SUA în valută națională la momentul executării hotărîrii.

În rest se mențin dispozițiile instanței de fond.

Spijavca Igor urmează a fi luat sub arest din sala ședinței judiciare.

A include în termenul de pedeapsă timpul aflării lui Spijavca Igor sub arest de la 12.11.2009 pînă la 03.02.2010.

Decizia este susceptibilă spre executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni de la pronunțare.

Pronunțată în public la 26.01.2011.

Președinte ședinței, judecător

Judecător

Judecător

Mihail Nicolaev

Ruslana Burdeniuc

Ala Rotaru